

ALBATROS

Helena
Žižková

druhé
čtení

Hafík

ILUSTROVALA LENKA VYBÍRALOVÁ

A L B A T R O S

druhé
čtení

Helena Žižková
Hafík

Helena Žižková

ILUSTROVALA
LENKA VYBÍRALOVÁ

Hafík

Albatros

© Helena Žižková, 2015
Illustrations © Lenka Vybíralová, 2015

ISBN 978-80-00-03863-6

D

veře se zavřely. V celém bytě se rozhostilo ticho. Martin seděl na koberci, kolena přitažená k bradě, a mračil se jako čert. Za chvíli bouchnou dole vchodové dveře a táta zamíří k jejich nové černé oktávce. V jedné ruce kufřík, v druhé klíče od auta. Stačilo zmáčknout dálkové ovládání a auto se samo odemklo. Martin se nemusel dívat z okna. Když nakonec vykoukl škvírou mezi žaluziemi, zahlédl už jenom brzdová světla na konci ulice.

Martin se pomalu loudal do kuchyně. Než se vrátí máma s tátou z práce, bude tady sám. Mračil se ještě víc. Strašně si přál být zpátky ve Lhotce. Tolik se na ni zlobil a nemohl se dočkat, až se odstěhují do města. Představoval si, jak tu bude chodit každý den do kina a na zmrzlinu, jak bude nakupovat v krásných obchodech a supermarketech. U nich na vesnici měli jen hospodu a malý krámk, který byl otevřený pár hodin denně.

Vytahoval se před kluky a měl radost, že mu závidí. Jenže jedině, co doteď viděl, byla škola, kam ho rodiče přihlásili. Po prázdninách tam začne chodit do třetí třídy. Jinak seděl doma. Nikdo na něj nemá čas. Každý den mu slibují, ať ještě chvíli vydrží, že není snadné přestěhovat se. Musí se vyřídit spousta věcí. Teď by Martin nejraději vrátil čas.

Loni touhle dobou ležel s kamarády u rybníka a chytali na prut ryby. Největší legrace byla, když Michalovi zabral kapr, a jak se zapřel nohama, ujely mu a on sklouzl přímo do vody. Vidí to dodnes před očima. Všichni se mohli smíchy potřhat, když Míša lezl z vody a nohy měl až po kolena od bláta. Martin si to všechno napsal do svého deníku, který má schovaný pod polštářem.

Z psacího stolu na něj vyčítavě koukal vypnutý monitor počítače. Když ho dostal, mohl se zbláznit radostí. Seděl u něj celé dny, až ho rodiče museli odhánět. Když radost z drahého dárku pominula, uvědomil si, že blikající obrazovka je jediný kamarád, kterého má. Jsou nastěhovaní už dva týdny, a ještě tu nikoho nezná.

Martin se postavil k oknu a vytáhl žaluzie. Najednou bylo v pokoji plno slunce. Venku bylo léto a on seděl zavřený v bytě v tomhle divném městě – zůstal tu sám. Na ulici pod

okny bylo prázdné. Vypadalo to, že tu nikdo nebydlí. Nechápal, proč se sem tak těšil. Odvrátil se od okna a prošel před-
síní do obývacího pokoje. Na zdi visela úplně nová televize. Zabořil se do křesla. Dálkové ovládání rozsvítilo obrazovku. Mar-
tin přepínal bez zájmu kanály a pak televizi vypnul. Vrátil se do svého krásného nového pokoje. Má nápad. Z polič-
ky sundal pokladničku a vylovil dvacetikorunu. Za několik minut už s klíčem na krku běžel dolů po schodech.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.